

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XX. ÉVF. 1. SZÁM

2018.
NAGYBÖJT

www.szentanna.org

MEHR 2018 – MI IS EZ A MEHR?

A kulcsszó: többet! (MEHR) Többet Istenből, többet az Atya jelenlétéből, Jézus elsöprő szeretetéből és többet a Szentlélek munkálkodásából!

Jonannes Hartl egy karizmatikus, lelkes keresztény fiatal volt a 90-es években, amikor egyre sürgetőbb elhívást érzett az imádságra. Hamarosan válaszolt is az elhívásra ugyanis, mikor úgy érezte, Isten Augsburgba küldi, ahol az imádságból fog majd megélni, gondolkodás nélkül belevágott.

Két hónap kemény böjt és ima után kezdtek kinyílni előtte a kapuk, melyeket Isten neki készített.

Akkor már működött Kansas Cityben egy imádságháza, ahol a hét minden napján folyamatosan imádkoznak. **(1999 óta folyamatosan imádkoznak, egy percre sem hagyták abba!)** 2005-ben Johannes is megalapította feleségével az augsburgi imádságházát. 2011-től kezdve pedig ők is éjjel és nappal, állandóan imádkoznak. Imádkoznak Európáért, a békéért, a fiatalokért, az Egyházért, a betegekért és még rengeteg szándékért. Hangszerrel, énekkel, kötött imákkal, saját szava-

ikkal és a Szentírás szavaival imádkoznak minden percben. Azóta rengetegen csatlakoztak a szolgálathoz. Mivel a szolgálók naponta hat órát imádkoznak három turnusban, gyakorlatilag mindnyájan adományokból élnek.

Az első MEHR konferenciát (magyarul “többet”) 2007-ben szervezték meg. Azon még százan sem vettek részt, de tíz év alatt százszorosára nőtt az érdeklődők száma. Ez a konferencia rendszerint január legelső hétfőjéjén van (csütörtöktől vasárnapig) Augsburgban. A központban Isten van és az imádság. Ez alatt a négy nap alatt a tízezres tömeg együtt dicsőíti Istent, szentmisén és istentiszteleten vesz részt, illetve előadásokat hallgat világszerte ismert előadóktól. Az ökumenikus konferencia alatt lehetőség van szentségimádásra, gyónásra, lelkivezetésre és elmélyülésre. (Forrás: 777blog.hu, magyarkurir.hu)

Bár német nyelvetületről szól, de nálunk is ez a helyzet. Ezért gondoltam közzétenni, továbbgondolásra, életté váltásra. Ebben az évben a következőket nyilatkozták:

▶▶▶ *folytatás a 2. oldalon*

MEHR 2018 – MI IS EZ A MEHR?

Német Katolikus Missziós Kiáltvány/ Nyilatkozat:

„Preambulum (bevezetés):

Emberi léptékkal mérve az egyház Németországban, Ausztriában és Svájcban néhány éven belül aligha játszik társadalmilag észrevehető szerepet. Ez nem az egyháznak, hanem azoknak az embereknek lesz káros, akik elvesztik Istent, vagy soha nem ismerik meg Jézust. Mi osztrák, német és svájci katolikusok, a Ferenc pápa által emlegetett „hit erőzójától” szenvedünk. Tudjuk, hogy hazánk missziós országgá vált. Készen állunk a küldetésre. Szeretnénk, ha hazánk megtalálná Jézust. Hívunk mindenkit, hogy velünk együtt vegyen részt egy imahullámban. Azokat szeretnénk összehozni, akik bátrak a szokatlan lépések megtételére.

»Olyan missziós választásról álmodom, amely képes átformálni mindent, hogy a szokások, stílusok, időbeosztások, nyelvezetek és minden egyházi struktúra inkább a mai világ evangelizálására alkalmas csatornává váljon, mintsem az önfenntartás eszköze legyen. A struktúrák megújítását, melyet a lelkipásztori megtérés követel, csak ilyen értelemben lehet venni: úgy kell eljárni, hogy ezek a struktúrák mindinkább missziós jellegűvé váljanak. Így a rendszeres lelkipásztorkodás minden szinten kifelé terjedőbb és nyitottabb legyen, a lelkipásztorkodás aktív szereplői pedig legyenek a „kilépés” szüntelen állapotában. Ekként segítse elő mindazok pozitív válaszát, akiknek Jézus felkínálja barátságát» – szól Ferenc pápa: Az evangélium öröme kezdetű apostoli buzdítása (Evangélium Gaudium, 27). Sok püspök követi, és megerősítette a felhívását. Alábbi nyilatkozatunkkal támogatjuk őket.

1. Pont

Az a vágy vezet minket, hogy az embereket Jézus Krisztushoz fordítsuk. Már nem elég katolikusként szocializálódni. Az egyháznak ismét arra kell törekednie, hogy az emberek egyértelmű döntés alapján Jézus Krisztusnak szenteljék életüket. Nem intézményi vagy kulturális formában, hanem közösségként, amelynek Jézus a központja. Azok, akik személyes Uruként követik Jézus Krisztust, másokban is felizzítják Jézus szenvedélyes követését.

2. Pont

A térítés (misszionálás) legyen az abszolút elsődleges. Az egyház pénzügyi és humán erőforrásait összpontosítsák az evangelizációra. „A zarándok Egyház (lényegileg), [...] missziós természetű.” (A II. Vatikáni Zsinat Ad Gentes kezdetű dekrétum 2. pontja az Egyház missziós tevékenységéről) Jézus ezzel bízta meg barátait: Menjetekek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! (Mt 28,19) Annak az egyháznak, amely nem örül, és nem győz meg mindenkit, nincs küldetése; elveszíti okát és célját. Semmit sem tud mondani. Egyre csökken ahelyett, hogy növekedne. Ez a mi hazánk esetében ezt jelenti: Az egyház küld, vagy megszűnik. (The church will send or the church will end.)

3. Pont

Hisszük, hogy soha nem volt akkora esélyünk, mint most. A magán és közös remény hiánya a világban napról napra nő. Sok kereső olcsó válaszokkal is megelégszik. A legnagyobb remény azonban már a világon van. Az evangélium mit sem veszített vonzerejéből. Mi keresztények azért vagyunk, hogy megosszuk ezt a reményt ahelyett, hogy megtartanánk magunknak. Ahol ez megtörténik, az embereket arra csábítja, hogy keresztények legyenek. Világszerte 200 millió keresztényt üldöznek azért, mert nem hagyják el Jézust, egyetlen reményüket.

4. Pont

Mindenkihez szólunk, különbségtétel nélkül (hiszen Jézus sem tett különbséget az emberek között). Elmegyünk a keresztényekhez, nem keresztényekhez, más vallásúakhoz és nem hívők-

höz is. Nincs senki, akiért Jézus nem halt meg, és aki nem akarná megismerni őt. Isten a „szeretet” (1Jn 4,16), és azt akarja, hogy „minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére.” (1Tim 2,4) Mi is ezt szeretnénk.

5. Pont

Hisszük, hogy küldetésünk olyan erős lesz, mint az imáink. A misszionáriusi megújulás nem kezdődhet másként, csak böjttel és az imádság megújulásával. Isten, aki szenvedélyesen szereti az embereket, cselekedett és cselekszik, ha személyesen és teljes szívvel hívjuk. Csodák fognak történni. Isten behatol az emberbe álmokban és belső sugallatokban. „Nem félünk kérni Istentől a legnehezebb dolgokat, mint a nagy bűnösök vagy egész népek megtérése” (Charles de Foucauld).

6. Pont

Köszönjük a nem katolikus keresztényeknek, hogy olyan odaadóan térítenek, keresztelnek és vezetnek az embereket Jézushoz. Mi katolikusok, tapasztaljuk hűségüket a Szentíráshoz és szilárd elkötelezettségüket Jézushoz. Nagyra értékeljük a reformáció pozitív hatását. Szeretnénk alázattal tanulni – főleg és pontosan a szabadegyházaktól is –, és együttműködni testvéreinkkel az ökumenizmusban, hogy misszionáriussá válhassunk. Tudjuk, hogy a világ csak akkor találhatja meg Krisztust, ha újra megtaláljuk az egységet, és ha ezt már ma elkezdjük gyakorolni imában és misszióban (vö: „Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” Jn 17,21).

7. Pont

Újra fel kell fedoznünk a hit tartalmát, világosan és bátran hirdetnünk kell, legyen az „akár alkalmas, akár alkalmatlan”. (2Tim 4,2). Isten kinyilatkoztatásán keresztül kaptuk, és megtaláljuk a Szentírás eredeti szövegében, amit élőben közvetít az Egyház, ahogy a katekizmus tanítja. A hit

titkait teljes mértékben, hiánytalanul, racionális világossággal és a megváltottak örömeivel kell hirdetni. Ragyognunk kell. Amikor a hitet hirdetjük másoknak, nem lehetünk dilettánsok. Először ki kell dolgoznunk magunknak az életünket, szeretetünket és tudásunkat. A hittérítő hivatása megköveteli a hit új-

ratanulását, mert elfelejtettük, mit jelent misszionáriusnak lenni.

8. Pont

Misszionálni, és nem kioktatni akarunk. Jézus küldetésének teljesítése mindig a meghívás jelle gével jár. A hittérítésben benne van az a vágy, hogy megosszuk saját örömlünket másokkal; ez egy ingyenes, tiszteletteljes ajánlat a szabad embereknek. A hittérítő az emberek lábát, és nem a fejét mossa meg. Nem rábeszéléssel, nyomásgyakorlással, kényszerrel vagy erőszakkal. A keresztény nemcsak toleráns a másként gondolkodóval szemben, hanem a vallásszabadság elkötelezettje. A keresztény hit igazságát agresszió nélkül képviseljük. „Szelíden, tiszteletet tanúsítva és jó lelkiismerettel tegyék.” (1Péter 3,16) Nem maradhatunk csöndben abban a reményben, hogy betölt minket.

9. Pont

A hittérítés „demokratizálására” van szükségünk. Senki sem mondta, hogy a misszionálás küldetése, amit Jézus ránk hagyott, csak szakemberekre, hivatásos kinyilatkoztatókra, teológusokra, klerikusokra és rendtagokra korlátozódik. Krisztus minden megkereszteltet megbízott ezzel. A misszió nem korlátozódik bizonyos (nem keresztény) országokra, kultúrára és / vagy vallásokra. A küldetés mindenkor és bárhol érvényes. Ez az összes keresztény hatalmas, gyakran elfeledett feladata minden országban és kultúrában.

10. Pont

Magunkat is az evangélium öröme kell térítenünk, hogy másokat Jézushoz vezessünk. Amikor gondolkodásunkban, cselekedeteinkben és

érzéseinkben általában alkalmazkodunk a humanista főáramhoz, határozott erőfeszítést kell tennünk, hogy, mint XVI. Benedek pápa mondja: mi legyünk a „a világ világossága”. Csak a Szentlélektől betöltött „új emberként” lehet misszionárius arcélünk. De számítanunk kell arra, hogy a fölbuzdulásból nem mindig lesz sikertörténet. De a Jézusért vállalt hűség és örömteli tanúságtételből – a szenvedés és ellenállás ellenére – olyan szépség sugárzik,

amely előbb-utóbb gyümölcsöt terem.”

Merjünk együtt imádkozni és tenni egyházunk jelenéért és jövőjéért! Erre kiváló alkalom a péntekenkénti egésznapos szentségimádása kápolnában. Merjünk minél többen részt venni, ha csak rövid időre tudunk bekapcsolódni, tegyük meg! Isten tegye teljessé a jót, amit bennünk megkezdett!

Sándor atya plébános

Új időszak kezdődött: nagyböjt

Véget ért a Vízkeresztől tartó időszak, a Farsang! A kereszténységben elkezdődött a Húsvétig tartó időszak, a 40 napos Nagyböjt. Hamvazószerdán a Szent Negyvennap első napján és , és a rákövetkező vasárnapon a hívek homlokát az előző év virágvasárnapján szentelt barka hamujával hintik meg vagy kis kereszt alakú hamujellel jelölik meg..

A hamvazószerda neve onnan származik, hogy az őskeresztények vezeklésként hamut szórtak a fejükre, ez a 12. századtól az egyházi szertartás része lett (hamvazkodás).

Az őkereszténység idején a mezítlábas, zsákruhába öltözött nyilvános bűnösöket a püspök a templomba vezette, majd miután a bűnbánati szoltárokat elimádkozták, fejükre hamut hintett, és kiutasította őket a templomból.

A kiutasítottaknak egészen nagycsütörtökig tilos volt a templomba belépniük.

Hamvazószerdán – elsősorban a katolikus egyházban – szentelt hamuból (mely az előző évi virágvasárnap barkáinak hamvai) keresztet rajzolnak a hívők homlokára, az alábbi mondatok egyikével:

„Ember, emlékezz rá, hogy porból vagy és porrá leszel”, illetve „Térjete meg és higgyetek az evangéliumnak!”

Ezt a napot ritkábban protestáns közösségekben is megünneplik.

II. Orbán pápa 1091-ben rendelte el, hogy a papok minden keresztény homlokát hamuval kenjék meg ezen a napon, ez a szokás a katolikus egyházban mindmáig fennmaradt.

A hamuval hintés ősi jelképe a bűnbánatnak, mivel a hamu az elmúlásra, a halálra figyelmezteti az embert.

A néphit szerint, aki hamvazodik, annak nem fog fájni a feje.

További elnevezései: szárazszerda, böjtfogószerda, böjtfőszerda.

NAGYBÖJT – 2018

„Hogy életük legyen,
és bőségben legyen” (Jn 10,10)

	<i>Olvass!</i>	<i>Elmélkedj!</i>	<i>Cselekedj!</i>
Február 14. Hamvazószerda	Joel 2,12-18; 2 Kor 5,20-6,2; Mt 6,1-6.16-18.	A nagyböjt egy új kezdet, olyan út, amely elvezet a biztos célhoz, a húsvéthoz, a feltámadáshoz, amikor Krisztus győzedelmeskedik a halál felett. Ebben az időszakban mindig erős indítást kapunk a megtérésre. A keresztyény arra kap meghívást, hogy „teljes szívvel” (vö. Jo 2,12) térjen meg az Úrhoz, ne elégedjen meg a középszerű élettel, hanem növekedjen az Úr barátságában.	A Nagyböjttől szentmisével kezdem, egyben tudatosan megtervezem készülétemet, lemondásaimat, szentgyónásomat.
Február 15. csütörtök	Mtörv 30,15-20; Lk 9,22-25	A nagyböjt a megújulás ideje az egyház, a közösségek és minden egyes hívő számára. Legfőképpen azonban a kegyelem ideje (vö. 2Kor 6,2). Isten nem kér tőlünk semmi olyat, amit előtte már megne adott volna nekünk: „Azért szeretjük (az Istent), mert ő előbb szeretett minket” (1Jn 4,19).	Örömmel vállalom a mai nap terhét – Krisztussal élem meg a nehéz helyzeteket.
Február 16. péntek	Iz 58,1-9a; Mt 9,14-15	Jézus a mi hűséges barátunk, aki soha nem hagy bennünket cserben, hiszen még akkor is, ha bünt követünk el, ő türelmesen várja, hogy visszatérjünk hozzá, és e várakozással kifejezi, hogy meg akar nekünk bocsátani. Isten nem közömbös velünk szemben. Mindannyiunk életét szíven viseli, név szerint ismer minket, gondoskodik rólunk és keres minket, akkor is, ha elhagyjuk Őt. Mindannyiunk élete külön-külön érték számára, és külön-külön érdeklíti Őt.	A gyermekekért és a fiatalokért böjtölök, és részt veszek a keresztyúton, a szentségimádáson és/vagy szentmisén.
Február 17. szombat	Iz 58,9b-14; Lk 5,27-32	A nagyböjt kedvező időszak arra, hogy intenzívebbé tegyük lelki életünket azon eszközök segítségével, amelyeket az Egyház felkínál számunkra: a böjttel, az imádsággal és az alamiznaadás révén.	Ma türelmes és irtalmas szeretettel leszek családommal. Megkeresem, kinek van szüksége segítségre, adományomra.
Február 18. Nagyböjt 1. vasárnapja	Ter 9,8-15; 1Pét 3,18-22; Mk 1,12-15	Gyakran előfordul, hogy amikor jól vagyunk, jól érezzük magunkat, elfelejtkezünk másokról (amit az Atyaisten soha sem tesz), nem érdekelnek a problémáink, szenvedéseik, az igazságtalanságok, amiket elszenvednek..., ilyenkor szívünk közömbössé válik: amíg én jól vagyok, és jól érzem magam, elfelejtkezem azokról, akik nincsenek jól.	Imádkozom a nehézségekben lévő emberekért: az üldözött keresztyényekért, a szegényekért, a betegekért, a haldoklókért.

Február 19. hétfő	Lev 19,1-2,11-18; Mt 25,31-46	Minden alapja az Isten Igéje, amit ebben az időszakban jóval nagyobb odafigyeléssel kell hallgatnunk és megfontolnunk. Engedjük, hogy meghihessen bennünket Isten Igéje, amely kulcsot kínál ahhoz, hogy meglássuk általa, miképpen kell cselekednünk, hogy eljussunk a valódi boldogságra és az örök életre, figyelmeztetve minket az őszinte megtérésre.	Olvassom a Szentírást és időt szánok, hogy elmélkedjem rajta. Kitűzöm szentgyónásom időpontját és felkészülök rá.
Február 20. kedd	Iz 55,10-11; Mt 6,7-15	Az önző, közömbös magatartás mára világméretet öltött olyannyira, hogy a közömbösség globalizációjáról beszélhetünk. Olyan visszás helyzetről van szó, amivel keresztényként szembe kell néznünk.	Mindenkiben igyekszem felfedezni a jót. Imádkozom a bűnösök megtéréseért.
Február 21. szerda	Jón 3,1-10; Lk 11,29-32	Az egyik legsürgetőbb kihívás, a közömbösség globalizációja. A felebarát és Isten iránti közömbösség valós kísértés nekünk, keresztényeknek is. Minden nagyböjtben szükségünk van arra, hogy újra meghalljuk a próféták kiáltását, akik felemelik hangjukat és felrúgnak minket.	Megkeresek valakit, akivel már régen találkoztam, és érdeklődöm róla, meghallgatom őt.
Február 22. csütörtök Szt. Péter apostol székfoglalása	1Pét 5,1-4; Mt 16,13-19	Amikor Isten népe megtér az Isten szeretetéhez, megtalálja a választ azokra a kérdésekre, melyeket a történelem folytonosan elé állít.	Imádkozom a Szentatyáért, papjainkért, szerzeteseinkért.
Február 23. péntek	Ez 18,21-28; Mt 5,20-26	Isten nem közömbös a világ iránt, annyira szereti, hogy Fiát adja oda minden ember üdvösségéért.	A jegyesekért böjtölök, és részt veszek a keresztúton.
Február 24. szombat Szent Máttyás apostol	ApCsel 1,15-17; 20; Jn 15,9-17	Isten Fiának megtestesülésében, földi életében, halálában és feltámadásában végérvényesen megnyílik a kapu Isten és az ember között, az ég és a föld között. Az egyház pedig olyan, mint egy kéz, mely nyitva tartja ezt a kaput az ige hirdetése, a szentségek kiszolgáltatása által, a hitről való tanúságtételen keresztül, amely a szeretetben válik hatékonnyá.	Átgondolom életem: hálát adok Istennek értem való hűségéért.
Február 25. Nagyböjt 2. vasárnapja	Ter 22,1-2,9a. 10-13,15-18; Róm 8,31b-34; Mk 9,2-10	A világ mégis az önmagába zárkózás felé hajlik, hogy becsukja azt a kaput, amelyen keresztül Isten belép a világba és a világ Isten létébe. Így a kéznek, vagyis az egyháznak sosem kell meglepődnie, ha elutasítják, elnyomják és megsebzik. Isten népének tehát meg kell újulnia, hogy ne váljon közömbössé és ne zárkózzon önmagába.	Örömmel és alázattal szolgálom a körülöttem lévőköt, türelemmel meghallgatom őket.

Február 26. hétfő	Dán 9,4b-10; Lk 6,36-38	Isten szeretetét, amely megtöri a közömbösségnek ezt a halálos magába zárkózását, az egyház kínálja fel tanításával és legfőképpen tanúságtételével. De csak arról lehet tanúságot tenni, amit előtte megtapasztaltunk.	Végiggondolom, életemben mikor találkoztam mélyen Istennel. Tudok-e másoknak tanúságot tenni?
Február 27. kedd	Iz 1,10.16-20; Mt 23,1-12	A keresztyén az az ember, aki megengedi Istennek, hogy betöltse őt jóságával és irgalmával, hogy magára öltve Krisztust hozzá hasonlóan Isten és az emberek szolgáljává legyen.	A misszióban élő szerzetesekért, papokért és világiakért imádkozom.
Február 28. szerda	Jer 18,18-20; Mt 20,17-28	A nagycsütörtöki liturgiában a lábmosás szertartása emlékeztet minket erre. Péter nem akarta, hogy Jézus megmossa a lábát, de aztán megérti, hogy Jézus nem pusztán példa akar lenni arra, hogyan mossuk meg egymás lábát. A szolgálatot csak az tudja megtenni, aki előtte hagyta, hogy Krisztus megmossa a lábát. Csak az lehet „közösségekben vele” és ez által tudja szolgálni az embert.	Ma minden emberben keresem Isten képmását – mindannyiunkban ott él Ő.
Március 1. csütörtök	Jer 17,5-10; Lk 16,19-31	A nagyböjt megfelelő idő arra, hogy hagyjuk, hogy Krisztus szolgáljon minket, és így olyanokká váljunk, mint Ő. Ez akkor valósul meg, amikor hallgatjuk Isten igéjét, és amikor a szentségekben részesülünk, különösen az Eucharisziában.	Negyedórára betérek egy templomba szentségimádásra.
Március 2. péntek	Ter 37,3-4,12-13a. 17b-28; Mt 21,33-43,45-46	Az Eucharisziában azzá válunk, amit magunkhoz veszünk: Krisztus testévé. Ebben a testben a közömbösség, amely úgy tűnik, oly gyakran hatalmába keríti szívünket, nem talál helyet.	Böjtölök a súlyos betegért, haldoklókért, és részt veszek a kereszttúton.
Március 3. szombat	Mik 7,14-15. 18-20; Lk 15,1-3.11-32	Mert aki Krisztusé, az egyetlen testhez tartozik, és Benne az emberek nem közömbösek egymás iránt. „Ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele, s ha tiszteletben van része az egyik tagnak, mindegyik örül vele” (1 Kor 12,26).	Végiggondolom saját hitem történetét és hálát adok a kapott kegyelmekért.
Március 4. Nagyböjt 3. vasárnapja	Kiv 20,1-17; 1 Kor 1,22-25; Jn 2,13-25	Az egyház a „szentek közössége”, mert a szentek is részét képezik, és azért is, mert szent dolgok közössége: benne van Isten szeretete, melyet Krisztusban és minden ajándékában kinyilatkoztatott számunkra. Ezek között van mindazoknak a válasz, akik hagyják, hogy eljusson hozzájuk ez a szeretet.	A vasárnap ünnep – a munkát ma félreteszem, a családdal pihenünk, beszélgetünk, kirándulunk, játszunk.

Március 5. hétfő	2 Kir 5,1-15a; Lk 4,24-30	A „szentek közösségében” és a szent dolgokban való részesedésben senki sem birtokol csak saját magának, hanem amije van, az mindenkié. És mivel Istenben, kapcsolatban vagyunk egymással, a tőlünk távol lévőkért is tehetünk valamit, azokért, akikhez csupán saját erőnkől soha sem tudnánk eljutni, mert velük és értük imádkozunk Istenhez azért, hogy mindannyian megnyíljunk üdvözítő művének.	Ma én is tükrözni akarom Isten végtelen jóságát – elfogadással, türelemmel, jóakarattal fordulok minden emberhez.
Március 6. kedd	Dán 3,25.34-43; Mt 18,21-35	Az egyetemes egyházzól mondottakat meg kell valósítanunk a plébániák és közösségek életében. Meg tudjuk-e tapasztalni az egyháznak ezeken a színterein, hogy egyetlen testhez tartozunk?	Igyekszem a lehető legtöbb dolgot megdicsérni és megköszönni a nap során.
Március 7. szerda	Mtörv 4,1.5-9; Mt 5,17-19	Egyetlen testhez tartozunk, amely együtt kapja meg és osztja meg, amit Isten ajándékozni akar. Ahhoz a testhez, amely ismeri a leggyengébb, legszegényebb, legkisebb tagjait és gondjukat viseli? Vagy belemenekülünk egy egyetemes szeretetbe, mely elkötelezetten munkálkodik a világ távoli részén, de elfelejtkezik a saját zárt ajtaja előtt ülő Lázárról?	Konkrét tettel segíték egy mellettem lévő szegény családot és imádkozom értük.
Március 8. csütörtök	Jer 7,23-28; Lk 11,14-23	Az imádságban egyesülünk a megdicsőült egyházzal. Amikor a zarándok egyház imádkozik, akkor létrejön a kölcsönös szolgálat és a jó közössége, amely elér egészen Isten színe elé.	Ma csak jót mondok másokról, jó kedvvel végzem a munkám.
Március 9. péntek	Oz 14,2-10; Mk 12,28b-34	A szentekkel, akik Istenben találták meg teljességüket, részét képezzük annak a közösségnek, amelyben a szeretet legyőzi a közömbösséget.	Böjtölök a szegényekért, a szenvedőkért, az üldözött keresztényekért; részt veszek a kereszttúton és a templomi lelkigyakorlaton.
Március 10. szombat	Oz 6,1-6; Lk 18,9-14	A megdicsőült egyház azért győzedelmes, mert a szentek már szemlélhetik azt és örvendhetnek annak, hogy Jézus halála és feltámadása révén végérvényesen legyőzték a közömbösséget, a keményszívűséget és a gyűlöletet.	Átgondolom a nagyböjt eddigi szakaszát és részt veszek a templomi lelkigyakorlaton
Március 11. Nagyböjt 4. vasárnapja	2 Krón 36,14-16. 19-23; Ef 2,4-10; Jn 3,14-21	Amíg a szeretetnek e győzelme nem járja át az egész világot, a szentek mellettünk, földi zarándokok mellett maradnak. Lisieux-i Szent Teréz meggyőződve írta, hogy a Mennyben a keresztre feszített (Jézus) szeretetének győzelme miatt nem teljes az öröm addig, amíg akár csak egyetlen ember is szenved és gyöttrődik a földön: <i>„Nagyon bízom benne, hogy a mennyországban nem leszek majd télen, mert az a vágyam, hogy tovább dolgozzak az Egyházért és a lelkekért”</i>	Kedves szentjeim közbenjárását kérem magamért, és a mellettem lévőkért. Milyen lemondással, adománnyal tudnám segíteni a rászorulókat?

Március 12. hétfő	Iz 65,17-21; Jn 4,43-54	Mi is részesedünk a szentek érdemeiben és örömeiben, és ők is részesednek a mi küzdelmünkben, a béke és kiengesztelődés iránti vágyunkban.	Megpróbálok a „másik bőrében” lenni, hogy jól tudjam szeretni őt.
Március 13. kedd	Ez 47,1-9.12; Jn 5,1-16	A feltámadt Krisztus győzelméből fakadó örömeinknek erőforrás lehet ahhoz, hogy legyőzzük a közömbösség és a keményszívűség sokféle formáját.	Kritizálás helyett ma a jót keresem mindenki-ben: dicséret, köszönet, elismerés a pletyka és megszólás helyett.
Március 14. szerda	Iz 49,8-15; Jn 5,17-30	Minden keresztény közösség arra hivatott, hogy átlépje azt a küszöböt, amely az őt körülvevő társadalommal, szegényekkel, távollevőkkel összeköti. Az egyház természeténél fogva missziós és nem befelé forduló, hanem minden emberhez szóló küldetése van.	Mai döntéseimben a magam érdeke helyett különösen is a másik ember javát keresem.
Március 15. csütörtök Nemzeti ün- nep	Kiv 32,7-14; Jn 5,31-47	A missziós küldetés türelmes tanúságtételt jelent Jézusról, aki az Atyához akarja vinni a teljes valóságot és minden embert.	Türelmes, figyelmes és megértő leszek egész nap. Imádkozom hazánkért.
Március 16. péntek	Bölcs 2,1a.12-22; Jn 7,1-2.10.25-30	A missziós küldetés abban áll, hogy a szeretet nem hallgathat. Az egyház követi Jézus Krisztust azon az úton, amely minden emberhez elvezeti a föld legvégső határáig.	Bőjtölök nemzetünk, Európa és a világ megtéréséért, és részt veszek a szent-ségimádáson és/vagy a kereszttúton.
Március 17. szombat	Jer 11,18-20; Jn 7,40-53	Felebarátunkban azt a testvért láthatjuk, akiért Krisztus meghalt és feltámadt. Mindazt, amit kaptunk, értük is kaptuk. És ugyanúgy, amivel ezek a testvérek rendelkeznek, ajándék az egyháznak és az egész emberiségnek.	Nagylelkűen adom az időmet, a mosolyomat, az ötleteimet, a munkámat a rászorulóknak.
Március 18. Nagyböjt 5. vasárnapja	Jer 31,31-34; Zsid 5,7-9; Jn 12,20-33	Mindazok a helyek, ahol az egyház valamilyen formában megnyilvánul – különösképpen plébániáink és közösségeink –, az irgalom szigeteivé váljanak a közömbösség tengerében!	Átgondolom, mit tehetek plébánia közösségemért: hogyan tudok szavaimmal, tetteimmel segíteni?
Március 19. hétfő Szent József ünnepe	2 Sám 7,4-5a.12-14a.16; Róm 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a	Egyénileg is érint minket a közöny kísértése. Telis-tele vagyunk felkavaró hírekkel és képekkel, amelyek emberek szenvedését tárják eléink, ugyanakkor tehetetlennek érezzük magunkat, hogy segítsünk nekik. Mit tegyünk, hogy az ijedség és a tehetetlenség spirálja ne nyeljen el minket?	Hálát adok szüleimért, nagyszüleimért, tanítóimért, Szent József közbenjárását kérem az édesapáért.

Március 20. kedd	Szám 21,4-9; Jn 8,21-30	Imádkozzunk a földi és mennyei egyház közösségében. Ne becsüljük le az olyan sok ember imájának erejét!	Ma inkább a mellettem lévő emberekre figyelek, nem magamra.
Március 21. szerda	Dán 3,14-20. 91-92.95; Jn 8,31-42	Segíthetünk a szeretet különféle megnyilvánulásaiival, a hozzánk közel vagy tőlünk távol lévő embereknek az egyház számos karitatív szervezetének köszönhetően.	Örömmel szolgálom a körülöttem lévőket és igyekszem ma a lehető legtöbb dolgot megdicsérni.
Március 22. csütörtök	Ter 17,3-9; Jn 8,51-59	A nagyböjt megfelelő idő arra, hogy kimutassuk érdeklődésünket a másik iránt, akár egy kicsi, de konkrét jellel, mely egyben kifejezi a közös emberségben való részesedésünket.	Meglátogatom nagyszüleimet vagy rokonaimat, vagy egy idős ismerőst és segítek nekik (<i>pl. bevásárlás, takarítás</i>).
Március 23. péntek	Jer 20,10-13; Jn 10,31-42	A másik szenvedése megtérésre hív, mert a testvér szükséglete életem törekenységére emlékeztet, és az Istentől és a testvérektől való függőségemre.	Böjtölök a családokért, a krízisben lévő házasokért és részt veszek a keresztúton. Időt szánok a szentgyónásra való készülésre.
Március 24. szombat	Ez 37,21-28; Jn 11,45-57	Kérjük alázattal Isten kegyelmét, és fogadjuk el lehetőségeink korlátait, akkor bízni fogunk azokban a végtelen lehetőségekben, amelyeket Isten szeretete tartogat számunkra. Így ellen tudunk majd állni az ördögi kísértésnek, mely el akarja hitetni velünk, hogy egyedül meg tudjuk váltani magunkat és a világot.	A Szűzanyát kérem a nehéz helyzetben lévőkért. Megtervezem az ünnepi előkészületeket, hogy szívem az Istenre figyelhessen!
Március 25. Virágvasárnap	Iz 50, 4-7; Fil 2,6-11; Mk 14,1-15,47	Hogy legyőzzük a közömbösséget és a mindentelenségre való igényeinket, azt szeretném kérni mindenkitől, hogy ezt a nagyböjtot „szívünk képzésének” útjaként éljük meg.	Imádkozom, hogy a világban egyre többen nyiljanak meg Isten felé. Elvégzem szentgyónásom.
Március 26. Nagyhétfő	Iz 42,1-7; Jn 12,1-11	Az irgalmas szív nem jelent gyenge szívet. Aki irgalmas akar lenni, annak erős, megingathatatlan szívre van szüksége, mely bezárja kapuit a kísértő előtt, de nyitott legyen Isten felé.	Ma semmin sem morgolodom – a legapróbb dolgot is készséges lelkülettel és vidáman teszem.
Március 27. Nagykedd	Iz 49,1-6; Jn 13,21-33. 36-38	Az irgalmas szív hagyja, hogy átjárja a Lélek és vigye a szeretet útjain, melyek testvéreinkhez vezetnek.	Imádkozom, hogy a Húsvétban a megváltottság öröme és a feltámadás reménye járja át családomat. Kiengesztelődöm családtagjaimmal és akivel feszültség van köztünk.

Március 28. Nagyszerda	Iz 50,4-9a; Mt 26,14-25	A szegény, kiüresített szív az, melyet átjár a Lélek, vagyis ismeri saját szegénységét, és a másik emberért éli életét. „ <i>Boldogok a lélekben szegények, mert ilyeneké az Isten országa</i> ”.	Hogyan tudom ma szívemet szegénnyé, üressé tenni mások gondja-baja iránt?
Március 29. Nagycsütörtök	Kiv 12,1-8.11-14; 1 Kor 11,23-26; Jn 13,1-15	Kérjük Krisztust ebben a nagyböjtben: „ <i>Fac cor nostrum secundum cor tuum</i> ” – „ <i>Alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint!</i> ” (<i>könyörgés a Jézus Szíve litániából</i>).	Átélmékedem az Utolsó Vacsora és a lábmosás jelenetét. Részt veszek az esti ünnepi szentmisén.
Március 30. Nagypéntek	Iz 52,13-53,12; Zsid 4,14-16.5,7-9; Jn 18,1-19,42	Ezáltal legyen erős és irtalmas a szívünk, éber és nagylelkű, amely nem hagyja, hogy bezárkózzon, és nem esik bele a közömbösség globalizációjának szédületébe.	Böjtölök a bűnösökért, a börtönben lévőkért, a keresőkért és a megtérőkért. Részt veszek az esti ünnepi szertartáson.
Március 31. Nagyszombat		Az új evangelizáció Csillaga, Mária segíts, hogy felragyogjon bennünk a közösség, a szolgálat, a lángoló és nagylelkű hit, az igazságosság és a szegények iránti szeretet tanúságtétele, hogy az Evangélium öröme eljusson a föld határaiig, és egyetlen periféria se nélkülözze annak fényét. Az élő Evangélium Anyja, a kicsinyek örömeinek forrása, imádkozz érettünk! Ámen. Alleluja.	Meglátogatom a Szent-sírt. Imádkozom a keresztségre készülőkért, hogy a feltámadás öröme járja át plébániaközösségünket, adjon reményt és békét. Kiengesztelődöm családtagjaimmal és együtt veszünk részt az esti ünnepi Vigília szertartáson.

Az elmékedések gondolatait Ferenc pápa nagyböjti üzeneteiből válogattuk.

Böjti szabályok

Hamvazószerdával indul a nagyböjt előtti negyennapos böjti időszak. Miről szól a mai modern világban a böjt, hogyan tarthatjuk be, és mit ehetünk ilyenkor?

A Jézus Krisztus feltámadását ünneplő húsvét a keresztények legfontosabb ünnepe. Erre készít föl a hitben való elmélyedést szolgáló böjti időszak, mely már a IV. század óta szokás. A szerdai kezdet a VII. században alakult ki. Az ókeresztények ham-

vazószerdáján a nyilvános bűnösök mezítláb, zsákruhában vonultak a templomba, ahol a pap hamut szórt a fejükre, kiutasította őket a templomból, sők nagycsütörtökig vissza sem mehettek. A hamuszórárs hamvazkodás néven a XII. században a liturgia részévé is vált.

A mai szentmisén a pap az előző évi szentelt baraka hamujával rajzol keresztet a hívők homlokára, ezzel emlékeztetve őket az elmúlásra, hogy egy-

szer ők is porrá lesznek, de egyben az örömhíre is, hogy bűnbocsánatot nyerhetnek.

Böjti szabályok ma

Az eredeti nagyböjt leghigorúbb betartása a negyvenelés, mikor csak negyvenszer, tehát napi egyszer, napnyugta után eszik a böjtölő. A többség ilyenkor nem eszik húst, tojást és tejtermékeket sem fogyaszt. A modern egyház a böjti előírásokon nagyon sokat enyhített: az 1251. kánon alapján a katolikusoknak csak hamvazószerdán és nagypénteken kell szigorú böjtöt tartaniuk, de ez is csak annyit jelent, hogy a nap során háromszor ehetnek, de csak egyszer lakhatnak jól. A szabály csak az egészséges 18 és 60 év közöttiekre vonatkozik, a hústitalom 14 esztendő kortól kötelező.

Összefoglalva a szabályokat:

A 14. életévüket betöltött katolikusok hamvazószerdán és nagypénteken nem fogyaszthatnak húst.

A 18 és 60 év közöttiek ezen felül csak háromszor ehetnek húsmentes ételt, és csak egyszer lakhatnak jól.

Egyébként a nagyböjti időszak minden pénteken kerülni kell a húsféléket.

Az általános böjti szabályok alól kivételt képeznek az utazók, akár hajóról vagy repülőről van szó, és velük a reptéri dolgozók is, de a nagypénteki böjt még nekik is kötelező. Ők más jámbor cselekedettel is pótolhatják a dolgot.

A nehéz fizikai munkát végzők vagy közétkeztetésben résztvevők is kiválthatják a böjti napokat.

Azonban ezen felül hasznos és jó a megszokott tevékenységeink kordában tartása is: az alkoholfogyasztás, cigarettázás, túlzott internethasználat, esetleg tévézés és szüneteltetése legalább ezekre a napokra vagy akár bizonyos szabályokkal az egész böjtre vonatkoztatva is. Ferenc pápa azt kérte, mindennap mondjuk le valaki más érdekében vagy javára valami apróságról.

Kellemetlen, de van-e értelme?

A belső elcsendesülés mellett ez a hitbéli hovatartozás ünnepe is. Miközben bűnbánati napokat tartunk, emlékszünk az értünk hozott áldozatra, saját gyarlóságunkra, bocsánatot kérünk bűneinkre, de az is eszünkbe jut, amire a Biblia figyelmeztet:

a hit tettek nélkül halott. Aki csak szavaiban hisz, de semmiféle korlátot nem fogad el (nem jár szentmisére, nem gyakorolja az irgalmasságot, az élete rendezetlen stb.), az vajon tényleg hisz-e? Nem válik rutinná s ezért üressé a lelki élete? A lelki kiszáradás és a hittől való vétkes eltávolodás megakadályozására a nagyböjt az egyik legjobb időszak.

Emlékeztetnünk kell magunkat a Szentírás más sik soraira, éppen akkor, mikor a pogány és ezoterikus szokások minden korábbinál népszerűbbek és könnyebben elérhetőek, és mikor megmagyarázhatatlan, agresszív és szörnyű betegségek ütnek föl a fejüket: egyes ördögök csak imával és böjttel űzhetők ki. Igencsak jót tesz a testi és lelki egészségünknek, ha megtanulunk gátat szabni kialakult szokásainknak, és önuralmat gyakorolunk.

Kevésbé ismert böjtjeink

Vannak persze más böjti napok is a katolikus naptárban. Egyrészt a kánonjog szerint minden szentáldozást megelőző egy órában tartózkodni kell az evés-ivástól (a víz és az orvosság kivétel).

Szintén érdekes a kántorböjt helyzete (a neve félrehallásból keletkezett, nincs köze a kántorokhoz), melyet a II. Vatikáni Zsinat előtt évente négyszer tartottak: ekkor három napon keresztül a papokért és a papi hivatásért böjtöltek a katolikusok. (A mai paphiánnyal és hitehagyásokkal pettyezett egyházban talán jó lenne visszavenni a szokások közé a kántorböjtöt is.)

ikor

2017 Február 26-27-28. (hétfő-kedd-szerda) 18 órakor Szentmise, lelki gyakorlatos beszéddel, amelyet

Magung Fransis Indonéziában született verbita missziós atya tart a kápolnában.

Magyar szentek és boldogok:

Boldog Csák Móric

Boldog Csák Móric (szül. 1280 körül, megh. Győr 1336. március 20.) Domokos-rendi szerzetes, a legelőkelőbb, az Árpád-házzal is távoli rokonságban álló magyar főnemesi család, a Csák nemzetség Ugodi ágából származott. Közeli rokonai között erdélyi vajdát, bánokat, országbírókat, kalocsai érseket is találunk. Neve Csáky néven is előfordul, de nincs köze a főnemesi Csáky családhoz. A korabeli iratokban frater Mauricius-ként szerepel.

Apja Csák Demeter, IV. (Kun) László király egyik főembere, anyja pedig Kőszegi Miklós nádor leánya volt. Dédapja, Csák Lukács fia Demeter a Szentföldön is megfordult, részt vett II. András király 1217. évi kereszties hadjáratában.

Csák Móricra előkelő származása és rokonsága okán komoly világi karrier várhatott volna, de már gyermekkorában elhatározta, hogy szerzetes lesz, amikor egy domonkos szerzetes elmesélte neki Szent Elek legendáját. Mégis, először a világi karrier útján indult el, 1301-ben még meg is nősült, Aba Amadé nádor lányát, Katalint vette nőül. A házastársak háromévi házasság után közös megegyezéssel kolostorba vonultak. Csák Móric a budai, Domonkos-rendi kolostorba költözött be, neje, Katalin pedig a Margit-szigetibe. Apósa, Aba Amadé a budai toronyba záratta, hogy szándékát megváltoztassa, de mivel a házastársak kitarottak elhatározásuk mellett, Móric visszatérhetett a kolostorba. A hagyomány szerint ezt követően Bolognába ment tanulni, mert a szerzetesek félték Aba Amadé nádor haragjától és nem akarták, hogy az a kolostorukra is lesújtson. Móric csak fölszentelése után tért haza, és különböző kolostorokban töltötte élete hátralévő részét.

Életének eseményeiről így írt Hevenesi Gábor a XVII. század végén: „Móricról, aki a magyarok között nagyon tekintélyes Csák családból származott, Isten Anyja jelenésben jövendölte meg terhes édesanyjának, hogy a gyermek kedves lesz

Isten és az emberek előtt. Kisgyermek kora után a tanulásban anynyira előrehaladt, hogy a többieknek mindig példaképe volt jámborságban és a többi erényben is. A tanuláson kívüli időt imádságban vagy szerzetesekkel folytatott jámbor beszélgetésben töltötte. Nagyon kedvelte a szerzeteseket. Az egyik domonkos testvér, aki atyai várukban tartózkodott, térden állva kérte, hogy beszéljen neki a szentek életéről. Az elbeszélést hallgatva könnyekre fakadt, és szívében megszületett a vágy, hogy amint teheti, ő is szerzetes lesz. Mikor nagykorú lett, meg is akarta valósítani vágyát, atyja azonban megtiltotta, és akarata ellenére feleségül adta hozzá Amadé nádor leányát. Ez azonban csak késleltette, de meg nem változtatta Mór szándékát. Három évig ugyanis a legszentebb módon éltek együtt, majd kölcsönösen megegyeztek abban, hogy Móric belép a domonkosokhoz, felesége pedig kolostorba vonul. Már mindketten elkészültek az útra, mikor a dolog Amadé nádor tudomására jutott, s mivel Móricot nem tudta más belátásra bírni, börtönbe zárta. Elvette tőle a szabadságát, de nem a szándékát. Másfél évig tartották börtönben, s mivel hajlíthatatlan maradt, végül megengedték, hogy szerzetbe lépjen.

A rendben harminc kerek esztendeig soha nem evett húst. Éjjel és nappal cilicumot viselt, hogy lelke megfékezze a testét. Vácott éjszaka zárt ajtókon át ment be a templomba, s míg szokatlan fény ragyogta körül, az egész éjszakát imádságban töltötte. Végül Győrött 1336. március 20-án szentként fejezte be életét. Életében és halála után csodákat tett.”

1494-ben boldoggá avatták, ünnepe március 20-án van.

Adventi gyertyagyújtás a Kápolnában

A jánoshalmi KÉSZ csoport december 9-én gyertyagyújtással készült a Megváltó születésére. Vendégünk volt Maklár Ákos görög katolikus parókus a KÉSZ országos elnöke. Ákos atya 2016 november óta vezeti a KÉSZ országos szervezetét. Egy rövid bemutatkozás után, megtudhattuk, hogy az adventi készüllet a várakozás izgalmas időszaka görög katolikusoknál is ugyan olyan, mint nálunk, de még is más.

Ákos atya egy karácsonyi ikon segítségével magyarázta el a titkot, a Megváltó születését, azt amikor az Isten emberré lett.

Csizovszki László

Háromnapos lelkipyakorlat

Decemberben a hagyományos adventi lelki gyakorlatot az idén is a kiskunhalas-alsóvárosi plébániáról érkezett atya, Három napon keresztül az esti szentmisek keretében mondott ünnepi prédikációt. Tanításával hozzásegítette a hívek lelki létben való előrehaladását, az Istennel való kapcsolatuk elmélyülését. Segített lelkileg felkészülni a betlehemi kisded fogadására.

b.s.

Adventi hangverseny

Nagy sikere volt a templomunkban 2017-es advent 3. vasárnapján megrendezett hangversenynek. A színvonalas est igazán segített az ünnepre való ráhangolódásban Hálás köszönet a Mithras Vegyes-kórusnak, a Hunyadi és Szent Anna iskolák kórusainak, valamint a Lajtha László Művészeti Iskola szólistáinak a felkészülésért és a szép szerepelésért.

Diakónus szentelés Kalocsán

December 26-án a kalocsai Főszékesegyházban Bábel Balázs érsek úr diakónussá, szerepappá szentelte Bartakovics Zsolt, Czele József, Gyirán Péter, Lőrincz Dávid, Pecsman Viktor, és Tuzson Attila papnövendékeket. Isten áldása kísérje életüket!

A diakónus-szentelés után Érsek Úr vendégül

látta a frissen felszentelt diakónusokat, szüleiket, családtagjaikat, valamint az ünnepen résztvevő paptestvéreket. A hivatalos program után lehetőség nyílt a főpásztor jóvoltából kötetlen formában is találkozni az új diakónusokkal.

„...nekem papnak kell lennem”

Pecsmán Viktornak hívnak, 1987. december 5-én születtem, a Borsod megyei Mezőkövesden. Itt élek szüleimmel, és öcsémmel. Általános és középiskolai tanulmányaimat is szülővárosomban végeztem. Hagyományos, vallásos családban nevelkedtem.

Hivatásomat nem tudom konkrét eseményhez, cselekedethez vagy egy ének szövegéhez kötni. Mondhatni ez a gondolat, hogy pap szeretnék lenni, csak úgy jött. De e gondolat mellett nem tudtam csak úgy elhaladni. Életem részévé vált, és ezt a nemes, belső érzést, meghívást, minden nap igyekszem erősíteni, s érte hálát adni. Gyerekkorom óta jártam ministrálni, és akkor már megfogalmazódott bennem a papság gondolata, nekem papnak kell lennem. Mezőkövesd híres Jézus Szíve iránti tiszteletéről, s hiszem azt, hogy ez a Szív vonz a papságra. Életemet az Ő akaratának cselekvésére akarom szentelni. Volt egy idős káplán, Gáspár atya, akinek személye, illetve egész élete nagyon meghatározó a számomra. Ő volt az, aki megtanított az Isten iránti mélységes és feltétel nélküli szeretetre, valamint támogatott a papságra való készülétemben.

Végtelenül hálás vagyok a családomnak is, akik sohasem gátoltak, hanem segítettek és melletttem állnak.

Teológiai tanulmányaimat Szegeden végeztem. Érsek Úr 2016. augusztus 20.-ával helyezett Jánoshalmára, plébániai gyakorlatra. Igyekeztem és diakónusként is azon vagyok, hogy minél jobban bekapcsolódjak az egyházközség életébe.

Istennek hála karácsony másnapján, Kalocsán, Bábel Balázs érsek úr diakónussá szentelt.

Köszönnetem fejezem ki Menyhárt Sándor plébá-

nos úrnak! Az Ő papi élete rengeteget hozzá tett hivatásom alakulásához. Köszönettel tartozom mindazoknak akik imádságukkal támogatnak! Kérem ezt továbbra is, mert az imának megtartó ereje van.

Isten áldja a kedves olvasót!

Kistemetőben is szól a harang

A harangokkal együtt a harangszó sem halhat, szűnhet meg. A harangszó visszahív a szülőföldre, de a lélekharang útra is bocsátja az elhunytakat. December óta a Kistemetőben is segíti a halottakat mennyei útjuk felé. Köszönhető mindez a Csényi és Társa Kft-nek, aki segítette Szlávik Gyula vállalkozót, aki a már meglévő és eddig használaton kívüli kiserátai harangnak szép, ízelés fém haranglábát készített és állíttat fel. Köszönet érte!

Elsőáldozók bemutatása

Decemberben mutatkoztak be a leendő elsőáldozók az vasárnap délelőtti szentmisén. Szüleik előtt ígéretet tettek arra, hogy Krisztus útján járnak. A hívek közössége imaival kíséri őket

ÉVKEZDÉS

A MÁLTAI CSOPORTNÁL

Csoportunk alig fejezte be a karácsonyi jótékonykodást, januárban újult erővel kezdett munkához.

Az első csoport összejövetelen megbeszéltük a 2018. évi munkatervünket. Változás, hogy a fogadó órákat a máltai irodánkban (Molnár János u. 3. első emelet) tartjuk minden munkanapon 9-11 óráig. Ide várjuk azokat, akik segítséget kérnek tőlünk. A plébániai ügyelett megszűnik.

Legtöbben tartós ételmisszerért fordulnak hozzánk, de a készletünk véges. Plébános úr javaslatára minden hónap első vasárnapján a templomban kihelyezett kosarakba gyűjtünk tartós ételmisszer: konzervet, tésztát, cukrot, olajt, lisztet, stb. Bízunk benne, hogy a szentmisére érkezők között lesznek együttérző, jó szándékú emberek, akik szívesen adakoznak.

Az utóbbi időben sok ruha adományt kapunk, a raktárunk hamar megtelik. Az idén már januárban is tartottunk ruhaborzét. A gyönyörű, napsütéses időben sokan jöttek válogatni, több zsáknyi ruha talált gazdára. Szívesen fogadjuk a ruha adományokat, de az a kérésünk, hogy tiszta és hordható állapotban hozzák.

A városi közterület felügyelők rendszeresen látogatják a tanyákon élő embereket, akik egy jövedelem nélkül élő, magányos férfinek kértek ételmisszert csoportunktól, aminek az eljuttatásában segítettek.

Januárban újabb Fornetti adományt kaptunk a régiós központtól, amit elsősorban rászoruló családoknak osztunk szét, de akik részt vettek az öku-menikus imahét alkalmain, azok is megköszönhetik.

Máltai ovis csoportunk Komárominé Klárka vezetésével még a farsangi időszakban vidám műsorral örvendeztetni meg az időseket.

A 2017-es évet záró közgyűlésünket 2018. március 13-án tartjuk a plébánián. A szentmisén három új tagot avatunk, akik már két éve rendszeresen segítik munkánkat.

Húsvétra ismét tervezzük az ebédfőzést. Ha valakinek a környezetében van egyedül élő, idős, beteg személy, akit rászorulóknak ítélni, kérjük, jelezze bármelyik máltai tagunknál név és pontos cím leadásával.

Hálásan köszönjük mindenkinek a segítségét.

Kiss Györgyné

Megújuló templomkülső

Az elmúlt esztendőben beadott sikeres pályázat eredményeként a Szent Anna templom felújítási projektje 2018. január 3-án megkezdődött. Első művelet a lábazat leverése volt. Ezzel biztosított a falak szellőztetése, majd azok injektálása nedvesedés és salétrom képződés megakadályozása érdekében.

Az egyik legnagyobb feladat megoldani, hogy a csapadék víz ne a faltövévébe szivárogjon le, hanem egy távolabbi helyen. Ennek érdekében a következő ütemben a

korábbi térburkolatot fel kellett szedni, majd a templom csatornából kifolyó víz elvezetését kellett megoldani. Miután ez elkészült indulhatott a térkövezés a templom körül.

Az elkövetkezendő időszakban a templom északi oldalának felállványozása történik, a restaurálási munkálatok megkezdésével. Vele egy időben az északi homlokzat javítási munkálatai kezdődnek. Ugyanez a tendencia folytatódik a déli homlokzaton is. A munkálatok tervezett befejezése 2018. augusztus 30. Köszönjük adományaitat továbbra is!

b. s.

Életképek a Katolikus Iskolából és Óvodából

Keresztgondozás

Iskolánkban már három éve, hogy felsős osztályok „örökbe fogadtak” egy-egy útszéli keresztet, vagy a temetőben papok és apácák sírjait, amelyeket Mindenszentekre igyekeznek megszármaztatni. Az örökbe fogadó osztályok egy része már elballagott, azonban a leghűségesebb csoportok ebben a tanévben is kitakarították, rendbe tették, felvirágozták az általuk három éve vá-

lasztott keresztet vagy sírt. A gyerekek szívesen segítettek ebben a nemes feladatban. A képen a 7.b

osztályos gyermekek szorgoskodnak Mikó Zsuzsóné irányításával.

Szent Erzsébet ünnepe a Katolikus Óvodában

Réges-régen élt egyszer egy királynő, akit Erzsébetnek hívtak. Kiskorában, amikor férjhez adták, Wartburg várába került. Segítette a szegényeket, sokat jótékonykodott, imádkozott és ápolta a betegeket. Egy alkalommal azt kérte férjétől, Lajostól, hogy szeretne építtetni egy árvaházat, ahol a szegény betegeket gondozhatja. Férje örömmel segített a tervében és néhány hónap múlva meg is épült az árvaház. Erzsébet az árvaházban ápolta és segítette a szegényeket. Egy nap férje Lajos, megkérdezte tőle, mit visz már megint a kötevényében (mert Lajos anyukájának, Zsófia fejedelemasszonyának nem tetszett Erzsébet jótékonykodása), és láss csodát, a kötevényében lévő kenyér rózsá-

vá lett! Lajos ekkor értette meg, hogy Isten mindig megsegíti azt, aki az Ő nevében cselekszik. Erzsébet még ezután is, egész életében a szegények, árvák, betegek jótévője volt.

Ez a kedves történet minden év novemberében, Erzsébet névnapja közeledtével megmelengeti szívünket, és készülünk a kenyérszentelés ünnepére. Óvodánk apraja nagyja ellátogatott a Felsőbácsi Műmalom Malomipari Kft. által üzemeltetett jánoshalmi malomba, ahol Horváth Sándor vezetésével megnézhattuk, hogyan őrlik meg a búzát, és hogyan készül el a liszt, amiből később kenyér lesz a pékségben. Idén a Borotai Pékség látott minket vendégül, ahol megnézhattuk a kenyerek, péksüte-

mények sütését. Minden kisgyermek egy kiflivel tért haza. Ezen a héten készült az ékes koronák, valamint Szent Erzsébetet ábrázoló színezők, melynek kötényét szalvétából készült rózsákkal díszítették. Minden csoport gyermekei együtt gyúrták és szaggatták a pogácsa tészáját, amit megsütve el is fogyasztottak. November 17-én megrendezésre került a kenyérszentelés ünnepünk nyílt nap keretében, ahol Tamás Sándor káplán megszentelte mindennapi kenyereinket. Óvodásaink verset mondtak és énekeltek arról, hogy készül a kiscipő és a nagyanyó kenyér, mit csinál egy kiscigazdaasszony és egy lisztes molnár. Óvodánk dráma csoportja „A rózsza csoda” előadásával koronázta meg ünnepünket, majd az óvónénik közös éneke (Szilvi

néni fuvola kíséretével) zárta a műsort.

Szeretnénk megköszönni Brenner Tündének és Horváth Sándornak, hogy közreműködtek a malomlátogatásban, továbbá a Borotai Pékségnek szeretetteljes fogadásunkat, amivel lehetővé tették ünnepünk kiteljesedését.

Csibeavató

Immár hatodik alkalommal rendezi meg iskolánk az első osztályosok beavatási ünnepségét. Az elsősök Erika néni és Tündi néni vezetésével hetek óta nagy izgalommal készültek a műsorra. Először meghallgathattunk egy mesét Vackorról, a pisze kölyökmackóról. Majd néhány részlet következett Janikovszky Éva: Már iskolás vagyok című művéből. A nebulók már szabadon járnak - kelnek a csodálatos betűk és számok birodalmában. Ezért az ABC verset és egy dalt hallhattunk tőlük.

Ahány nyelv, annyi ember. Tartja a mondás. Komárominé Vikor Ágnes és Majkuth Nikolett felkészítésével idegen nyelvű dalokat énekeltek. Angolosaink különös ételvariációkat mutattak nekünk. Megtudhattuk, hogy szeretik-e a brokkolis fagyit

vagy fánkos dzsúszit. A német dal pedig a testrészekről szólt.

Az eltelt hetekben a gyerekek megismerték a magyar népzene, néptánc és a népszokások alapjait, mindezt szórakoztató formában. Savelin László népi játékfűzést tanított nekik, amit örömmel be is mutattak.

A műsor a csibék avatásával zárult. A gyerekek emlékként megkapták az eskü szövegét és az úgynevezett tudás követ, amellyel iskolánk tagjaivá, igazi „szentannás” diákká váltak.

A program végén a leendő elsős tanító nénik, Friebertné Radvánszki Rita és Magyar-Nemes Brigitta egy kis zenés játékra hívták a gyerekeket.

Adventi lelki nap Kalocsán a pedagógusoknak

Az adventi lelki nap ebben az adventi időszakban is, mint az elmúlt évhez hasonlóan Kalocsán került megrendezésre 2017. december 9-én a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmege pedagógusai számára, a Nagyszonyunk Katolikus Általános Iskola és Gimnázium szervezésével, melyen intézményünk pedagógusai közösen vettek részt.

Dr. Bábel Balázs érsek atya köszöntötte a vendégeket, és bemutatta a nap előadóját Dr. Blanckenstein Miklós pápai preláthus, püspöki helynök, esztergomi szeminárium rektorát.

Előadása a keresztény hit lényegéről, a pedagógus személyiségéről, kisugárzásáról szólt, aki a társadalom formálója is. Kiemelte, Istennel való kapcsolatunkat tisztába kell tennünk, hogy hiteles, elkötelezett keresztény pedagógusok lehessünk. Ehhez vezető utat a Szentírásból a „Hegy beszédből” merítette, amely a nyolc boldogságról

szól, amely Isten programja, amit nekünk embe-
reknek javasol.

*A nyolc boldogságból az első négy fejezetet fej-
tette ki, és ezen keresztül világított rá és adott gy-
akorlati tanácsokat hogyan kell megélni a teljes éle-
tet Istenben katolikus keresztényként. A ma ember
mit tud kezdeni Jézussal? Azok az értékek, amiket
benne felfedezünk a Szentírásban olvashatóak. Ke-
resztény embernek az Isten az **IGAZI JÓ**, aki egy-
formán szeret bennünket. Mi is tegyük a jót, figyel-
jünk oda másokra, de ne érzelmi alapon. Kifejtette
mit jelent adni, önzetlennek, szabadnak lenni Iste-
nben. Kitért annak a fontosságára, hogy a gyer-
mekeket önzetlenségre kell nevelnünk. A tárgyak
felletti öröm megtanulására, a másik ember fon-
tosságára. Az ajándékozás kultúrája milyen az éle-
tünkben, tudunk e adni, elfogadni és azt megkö-
szönni. Szolidális vagyok-e, saját lehetőségeimet
felismerem e, hogy ezt használjam mások javára? A
saját hibáimat elismerem-e, miért vagyok magam-
mal szemben elégedetlen? Rávilágított arra, hogy
az irgalmat saját magammal szemben kell legelő-
ször is gyakorolni. A keresztény nagykorúságot el-
értem, vagy megragadtam a gyerekkori hitnél? Mit
jelent hinni? Ki nekem Jézus Krisztus? Ezekre a
komoly kérdésekre adott választ, tanácsot, útmuta-*

*tót az előadó. Hangsúlyozta, a tanúságtétel fontos-
ságát, feladatunk Istenben szeretni a másik embert,
és a hiteles példaadás.*

Karácsony közeledtével újra kell tanulni a hitet,
mert nem elég a gyermekkori hit. A belső élet meg-
élésének feltétele, hogy élő legyen a hitünk, melyet
a szentmisén való részvétel, az oltáriszentségben
jelenlévő Krisztus befogadása, a bűnbánat, a szent-
gyónás által nyerhetünk el.

Az előadás után finom ebéddel vendégelték meg
bennünket a vendéglátók.

Az Adventi időszak Jézus születésének ünne-
pére való felkészülés, ezért egy meditációs elmél-
kedésen vettünk részt, amelyen gyönyörű adventi
dallamok, versrészletek, Szentírás idézetek, szép
képek tetté hangulatossa, meghitté lelki ráhangoló-
dásunkat a közelgő ünnepre.

A nap programja szentmisével zárult, mely ke-
retében érsek atya a bérmálás szentségét szolgál-
tatta ki azoknak a pedagógusoknak, akik ezt kér-
ték, és arra biztatta a jelenlévőket, hogy aki nincs
megbérmálva, és ezt szeretné, az kérje ennek a ki-
szolgáltatását.

Ez a lelki nap biztatást, és bátorítást adott, hogy
a szentlélek kegyelme erőt ad az élet teljes megé-
léséhez Krisztusban.

Adventi lelki nap az iskolában

A december 21-én megtartott lelki nap a Kis-
ded fogadására készítette fel a gyermekek lelkét.
A program szentmisével kezdődött, majd Meny-
hárt Sándor plébános atya és Tamás Sándor káp-
lán atya és Kalmár Bence hitoktató irányításával
folytak osztályonként a lelki foglalkozások. A dél-

előtt folyamán a tanulók osztályfőnökükkel együtt
kézműveskedtek, karácsonyi dalokat énekeltek,
meghitt hangulatban beszélgettek. A gyerekek a
nap végén élményekkel gazdagon, tiszta szívvel
térhettek haza.

Karácsonyi ünnepség

Az év utolsó hetei a készülődés, a várakozás
napjai. December 19-én az Imre Zoltán Művelődési
Központban gyűlt össze iskolánk minden
diákja, hogy ünnepi műsorral, együtt készüljünk
Megváltónk születésére. Az karácsonyi együttléte

Sándor atya köszöntő szavai nyitották meg. Tanu-
lónk hetek óta szívvel-lélekkel készültek műsor-
számaikkal. Az elsősök verssel, a 4.b osztályosok
Varázslatos este című jelenettel, az énekkarosok
és Gábor bácsi hangszeresei gyönyörű karácsonyi

összeállítással, színjátzó szakkörösök betlehemesel, az aerobikos gyermekek dinamikus ünnepi előadással örvendeztették meg társait. Köszönet a felkészítő pedagógusoknak, a gyerekeknek és szülőknek a részvételért. Az együttlét örömét növelte a gyönyörűen feldíszített terem, a karácsonyfa látványa.

Jótekonysági bál

Ebben az évben február 3-án rendezte meg a Szent Anna Katolikus Óvoda és Általános Iskola közös alapítványának jótekonysági bálját.

Minden korábnál nagyobb volt az érdeklődés a bál iránt. A Korzó étterem összes helyisége rendelkezésre állt a szórakozni, a kikapcsolódni vágyóknak, de lehetőség volt a baráti beszélgetésekre. Sándor atya, valamint az iskolai és óvodai nevelők vidám műsorszámakkal feledezték a résztvevőkkel mindennapos munka, az újabb és újabb kihívások gondjait-bajait. A vacsora után pedig megállás nélkül lehetett táncolni, mert a zenészek nem pihentek, hanem jóhangulatot teremtve remek zenével mulathatott a bál minden résztvevője.

A hajnalig tartó táncot csak az éjfél-i tombolahunzás „zavarta” meg, ahol értékes ajándéktárgyak találtak gazdára a sorsoláson. A nyerevények jórésze már korábban gazdára talált, éjfélkor a korábban nem nyert tombola jegyeket sorsolták ki.

A szervezők hálásan köszönik Mindenkinek anyagi és erkölcsi támogatását a bál sikeréhez! Köszönik, hogy felajánlásaikkal segítették céljaik elérését. Isten áldása kísérje további életüket!

ikor

**Kérjük, támogassa adója 1%-val a Magyar Katolikus Egyházat
technikai szám: 0011**

**a másik 1%-kal katolikus óvodánk és iskolánk közös alapítványát Adószám:
jánoshalmi Szent Anna Katolikus Általános Iskoláért Alapítványt 6440
6440 Jánoshalma Béke tér 11. Adószám: 18341797-1-03**

Neheztelés ládikója

Egy tanár, minden diákjának azt a feladatot adta fel a következő hétre, hogy vegyenek egy karton dobozt és az elkövetkező héten minden egyes személyért aki bosszúságot okoz nekik, akiket nem szívélnek és akiknek nem tudnak megbocsátani, tegyenek be a ládikóba egy barackot, melyre tegyenek egy címkét is az illető személy nevével.

Egy héten keresztül ezt a ládikót a hallgatóknak magukkal kellett cipelniük állandóan, otthonukba, az autójukba, az órákra, még éjszaka is ágyuk mellé kellett helyezniük azt.

A hallgatóknak szórakoztatónak tűnt az elején a feladat és mindannyian buzgón írták a neveket, melyek gyermekkoruktól kezdve eszükbe ötlöttek. Ezután, lassan-lassan, amint múltak a napok, a hallgatók újabb neveket írtak a listára, olyan emberek neveit akikkel naponta találkoztak és úgy tűnt, megbocsáthatatlanul viselkedtek velük szemben... Feltűnt nekik időközben, hogy a ládikó egyre súlyosabbá válik. A hét elején beletett barackok kezdtek ragacos masszává rothadni, el-

viselhetetlen büzt árasztva és a rothadás gyorsan átterjedt a többi barackra is.

Nehéz problémát okozott az is, hogy kötelességek voltak állandóan magukkal hordani ezt, vigyázniuk arra, nehogy az üzletekben, az autóbuszban, az étteremben, találkozóknál, ebédlőben, fürdőben felejtsek azt, főképp mert minden egyes hallgató neve és lakcíme valamint a kísérlet témájára volt írva a ládikóra. Ráadásul, a karton doboz is kellett szétbomlani, siralmas állapotba kerülve: nehezen cipelve súlyos terhet.

Mindannyian gyorsan és világosan megértették a leckét, amit a tanár megpróbált elmagyarázni nekik a hét végén, vagyis, annak a ládikónak a súlya, amit egy héten keresztül magukkal cipeltek, csupán a magunkkal cipelt spirituális nehézség súlyát képviseli, akkor amikor gyűlöletet, irigységet, más személyek iránti megvetést cipelünk magunkban. Gyakran azt hisszük, hogy kegyelmet gyakorolunk másoknak megbocsátva. A valóságban azonban, ez a legnagyobb szívesség, amit önmagunknak tehetünk!

JÁNOSHALMI

HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
hitéleti kiadványa

E-mail: stanna@optanet.hu

Kiadja:

A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala
Jánoshalma, Béke tér 11.

Felelős kiadó:
Menyhárt Sándor plébános
Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Felelős szerkesztő:

Blázsik Sándor

Tördelés és nyomdai munkák:
Kópia Nyomdaipari Kft.
Kiskunhalas, Bocskai u. 12.

Felelős vezető:

Dobosné Lichtenberger Csilla

Megjelenik:

Évente három alkalommal

Egyházközségi hírek

- A 2018-as évre miseszándékok előjegyzése az irodában, hivatali időben: hétfőtől péntekig 8 és 12, szerdán és pénteken 14: és 17 óra között.
- Február 26-27-28. (hétfő-kedd-szerda) 17: órától gyónási lehetőség a kápolnában.
- Szívesen állunk rendelkezésére a testvéreknek szentgyónásaik elvégzésére a vasárnap a 9 és a 10 órás mise között, az esti szentmise előtt fél órával, a hétköznapi szentmise után vagy egyeztetett időpontban. Így is készüljünk húsvétra!
- A képviselőtestület döntése alapján az egyházi hozzájárulás (egyházi adó) 2018-ban havi 291 Ft lesz a felnőtteknek.

Aki megteheti, többet is adakozhat.

Köszönet azoknak, akik már befizették az ez évit. Akik még nem tették meg, kérjük, tegyék meg!